

Standpunkt, som Mindretallet indtager, er vidt forskelligt fra det, jeg staar paa, og at vi ganske sikkert ikke ville kunne mødes. Det ærede Medlem for Sorø Amts Lite Kalkfreds (Zahle), der nærmere forsvarede Mindretallets Standpunkt, henviste til de norske Bestemmelser og mente, at de ikke havde ført noget godt med sig. Det er ikke rigtigt, og det kan godtgøres aldeles bestemt af statistisk Bej. Den Kamp, der er ført i Norge for at indskrænke Forbruget af spirituøse Drikke, gaar langt tilbage i Tiden, omtrent et halvt Hundrede Aar, og det er aldeles sikkert, at Forbruget af spirituøse Drikke i Norge er gaaet i denne Tid meget betydelig ned, men her taler jeg om Norge som Helhed. Paa en ganske anden Maade stiller det sig naturligvis, saafremt man udelukkende vil sætte Blikket paa Norges Hovedstad, og det var egentlig det, som det ærede Medlem gjorde. Vil man spørge, hvilke Virkninger Bestemmelserne have haft for Kristiania By, saa kommer man ind paa et Spørgsmaal, som er overordentlig vanskeligt at tumle med, thi der er naturligvis i en stor Hovedstad en saadan Mængde Faktorer, der ere bestemmende for Forbruget af spirituøse Drikke, Drukkenstab og Misbrug i denne Retning, at det vanskeligt skal kunne paavises, hvilken Virkning Lovgivningens Regler om Indskrænkning af Beværtning og Handel med Brændevin har haft deroppe. En saadan Sammenligning som den, det ærede Medlem opstillede mellem Antallet af dem, der ere blevne anholdte for Drukkenstab i Kristiania og her i Kjøbenhavn, er jo særdeles misvisende. Det beror jo ganske paa de Bestemmelser, som man har i saa Henseende, om man har Lovbestemmelser, der medføre Straf for at vise sig drukken paa Gaden, som jeg tror man har i Norge, eller om man kun har Bestemmelser, hvorefter man anholder dem, der i drukken Tilstand gøre Støj og vise den Slags forstyrrende Adfærd paa Gaden. Det er jo af meget afgørende Betydning med Hensyn til Tallene. Endelig er det afgørende, hvilken Opgave Politiet stiller sig, om Politiet lægger Bøgt paa at arresterer saa mange som muligt, eller om det lægger Bøgt paa at faa de Mennesker, der have drukket for meget, til at gaa roligt hjem uden at anholde dem, men her kan et Bevis ikke føres gennem Statistikken.

J. S. Jensen: Stønt det maa betragtes som en Selvfølge, at det er den ærede Ordførers (Krabbes) Sag at imødegaa den højtærede Ministers nu faldne Udtalelser, skal det dog ikke afholde mig fra at udtale min Beklagelse over den Støffelse, som for

mange vil ligge i de Udtalelser, vi have hørt i Dag fra Ministeren, i Sammenligning med, hvad vi hørte fra Ministeren i Fjor. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg i Fjor havde den Ære at indbringe et Andragende her, som henvises til det derom nedsatte Udvalg, og som Udvalget foreslog henviset til Ministeren. Dette Andragende gik ud paa, at det ved Lov maatte blive overladt de kommunale Autoriteter at bestemme, hvorvidt de ønskede Beværtninger og Handel med spirituøse Drikke i Kommunen. Andragendet var understreket af over 150,000 voksne Personer, og paa dette Andragende svarede den højtærede Minister følgende, som jeg maatte med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse, da det kun er nogle faa Ord. Den højtærede Minister svarede: „Jeg har saa meget mindre at erindre imod, at dette Andragende henvises til Indenrigsministeriets Overvejelse, som det staar saaledes for mig, at naar man kommer til en Revision af vor Beværtningslovgivning, maa Spørgsmaalet om Indførelse af en Ordning som den, der ønskes her i dette Andragende, frembyde sig af sig selv. Det er jo bekendt, at en saadan Ordning har bestaaet andetsteds og har virket der, saa vidt man har erfaret, paa gavnlige Maade. Dette Spørgsmaal maa derfor, som sagt, komme under Overvejelse, naar man overhovedet gaar til en Revision af vor Næringslovgivning“. Ministerens Svar var altsaa dette, at han fandt det selvfølgeligt, at naar vi skulle til en Revision af vor Beværtningslovgivning, maatte den gaa i den Retning, som disse 150,000 havde ønsket. Og naar vi saa spørge, hvad de ønskede, saa staar det klart i Andragendet, det var dette, at det blev lagt i de kommunale Raads Haand at bestemme, om de vilde have Beværtninger eller ikke. Denne Bestemmelse er det saa, Udvalget har indført i Lovforslaget gennem sine Endringer, at det skulde lægges i de stedlige Autoriteters Haand at bestemme, hvorvidt de ville have Beværtninger og Udsalg af spirituøse Drikke eller ikke. Jeg maa derfor beklage, at Ministeren synes til en vis Grad at tage Afstand derfra. Jeg ser, at der i Regeringens Forslag ganske vist staar, at de stedlige Autoriteter skulle spørges, men de blive kun raadgivende, og det vil blive Ministerens Sag, om han vil tage Hensyn dertil eller ikke. Stønt jeg tror, at der under den nuværende Indenrigsminister ingen Frygt vil være for, at der blev givet Bevillinger, som stred mod de stedlige Autoriteters Ønsker, hører man jo bestandigt, og det tror den højtærede Minister jo selv, at den Tid vil komme, da der vil komme til at sidde en